

naa fornøden Modenhed til at bestaa Examen, og da der iøvrigt ikke fandtes nogen Grund, der kunde berettigede til ved denne Lejlighed at gjøre en Undtagelse fra den almindelige Regel.

— Et Andragende fra N. N., der ikke var mødt paa den Dag, da han skulde op til den mundtlige Del af juridisk Examen for Ustuderede, om at maatte møde en senere Examensdag, blev afslaaet af Fakultetet ved Skrivelse af 16de Juni 1890, da Ansøgeren flere Gange tidligere har været oppe til Examen og ved egen Forsømmelse var udebleven.

— Ved Skrivelse af 25de Juni 1890 meddelte Fakultetet exam. juris N. N., der havde andraget om uden Betaling at erholde enten et Examensbevis eller dog et Bevis for Udfaldet af den af ham aflagte Prøve under juridisk Examen for Ustuderede, at Fakultetet ikke saae sig istand til at bevilge hans Andragende.

IV. Priskonkurrencer.

Prisopgave i Kunsthistorie.

I Skrivelse af 16de December 1889 anmodede Professor, Dr. phil. Jul. Lange det filosofiske Fakultet om, at det vilde søge udvirket, at der mellem de Prisopgaver, som Universitetet udsatte, foreløbig — dog ikke aarlig, men f. Ex. med Mellemlum af 3 Aar — ogsaa optoges *Opgaver i Kunsthistorie*. Han bemærkede, at hvis han som Docent ved Universitetet havde indskrænket sig til at holde offentlige Forelæsninger uden at træde i nærmere Lærerforhold til de Studerende, vilde han neppe have Ret til at gjøre et saadant Forslag. Men allerede kort efterat han var bleven ansat som Docent, havde han indført at holde skriftlige og mundtlige Øvelser med Studerende over det Stof, som vore forskellige offentlige Kunstsamlinger frembød, og var med kortere eller længere Mellemlum vedblevet dermed. I et Semester havde han ogsaa holdt Øvelser over Middelalderens Bygningskunst i Danmark. Professor Ussing havde ogsaa flere Gange holdt Forelæsninger over vore Kunstsamlinger, i alt Fald over en enkelt af dem. Professor Lange havde for sit Vedkommende i det Hele havt Tilfredsstillelse af sine Øvelser, i hvilke flere Hold af Studerende — gennemsnitlig vel omtrent 10 — havde deltaget med Liv og Flid, omend med meget forskjelligt Held; og navnlig i de senere Aar havde enkelte Studerende været stadige Deltagere i flere Øvelseskursus. Han kunde derfor ikke andet end ønske, at Universitetet som Institution vilde anerkjende, hvad der paa denne Maade blev udrettet, saa beskedent det end kunde være, ved med passende Mellemlum at udsætte en af sine Prismedailler som Belønning for Løsningen af en kunsthistorisk Opgave. Der vilde være al Opfordring for Censorerne til at hævde Fagets Stilling ved ikke at gjøre Bedømmelsen for facil. Det fulgte jo desuden af de almindelige Regler for Universitetets Konkurrencer, at den, som her foresloges, ikke beregnedes alene paa Deltagerne i bestemte Øvelser ved Universitetet. Dog troede han, at vore Kunstsamlinger og Monumenter i hvert Fald vilde frembyde det bedste Materiale til Behandling. Opgaverne burde ikke være for abstrakte, men gjælde konkrete Gjenstande, især saadanne, der ikke forud havde været altfor stærkt behandlede af Videnskaben.

Fakultetet udtalte i Skrivelse af 7de Januar 1890 sin enstemmige og bedste Anbefaling af den af Professor Lange foreslaaede Ordning med Bemærkning, at, omend det ikke var blind for, at den Omstændighed, at Kunsthistorien ikke i og for sig var et normeret Fag, til en vis Grad kunde synes at ville medføre en Afgang fra de Regler, der ellers gjaldt med Hensyn til de Fag, i hvilke der blev udsat Prisopgaver, turde dog allerede de af Professor Lange anførte Grunde tilfulde opveje de Betænkeligheder, der kunde rejses fra dette Forhold, og i høj Grad tale for det af ham stillede Forslag. Ved Siden heraf mindede Fakultetet om, at der blandt de Fag, i hvilke der efter de tidligere Bestemmelser skulde udsættes Prisopgømsmaal, var et, med Hensyn til hvilket man fra alle Sider havde været enig om, at en normeret Plads deri ikke mere burde bibeholdes, nemlig Æsthetik. Paa Grund af det nære Slægtskab mellem de to Fag syntes det kun at være billigt, at der efter den Maade, hvorpaa de personlige Forhold for Øjeblikket stillede sig, *indtil videre* blev givet Kunsthistorien Adgang til delvis at træde istedetfor Æsthetiken med Hensyn til Udsættelsen af Prisopgømsmaal, dog saaledes at Retten hertil indskrænkedes f. Ex., som af Professor Lange foreslaaet, til hvert tredie Aar, ligesom det udtrykkelig maatte fremhæves, at det ikke heller var Meningen her at foregribe den nærmere Ordning af hele denne Sag, der senere maatte være at træffe, naar Spørgsmaallet om Normeringsforholdene ved Universitetet i en forhaabentlig ikke altfor fjern Fremtid var naaet til den længe ønskede Afslutning.

Konsistorium indstillede i Skrivelse af 24de Januar 1890 til Kirke- og Undervisningsministeriet, at der indtil videre mellem de Prisopgaver, som Universitetet udsatte, med et Mellemrum af 3 Aar maatte optages Opgaver i Kunsthistorie, istedetfor Opgaven i Æsthetik.

Efter Ministeriets Forestilling blev denne Indstilling bifaldet ved kgl. Resolution af 19de Maj 1890, hvormed Ministeriet ved Skrivelse af s. D. meddelte Konsistorium Underretning.

V. Akademiske Grader.

a. Dispensationer med Hensyn til Erhvervelsen af Grader m. m.

Ved kgl. Resolution af 28de Maj 1890 blev det, efter Indstilling af det lægevidenskabelige Fakultet og Konsistorium, tilladt Reservelæge, cand. med. & chir. *A. C. Reiersen* at disputere for den medicinske Doktorgrad, uanseet at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren *haud illaud. primi gradus* til den lægevidenskabelige Embedsexamen.

— Efter Indstilling af det lægevidenskabelige Fakultet og Konsistorium blev det ved kgl. Resolution af 9de Juni s. A. bifaldet, at det tillodes praktiserende Læge, cand. med. & chir. *C. C. Bøcher* at disputere for Erhvervelsen af den medicinske Doktorgrad, uanseet at han til sin Embedsexamen kun havde opnaaet Hovedkarakteren *haud illaud. primi gradus*.

— I et af det filosofiske Fakultet til Kirke- og Undervisningsministeriet indgivet Andragende af 24de Februar 1890 anholdt dette om, at Docent, Dr. Nyrop, uagtet han ikke var Medlem af Fakultetet, maatte fungere